

SLOVAK CATHOLIC MISSION IN LONDON
SLOVENSKÁ KATOLÍCKA MISIA V LONDÝNE

ROČNÍK VIII. - č.11/2025

ROK MODLITBY

OZNAMY NA 2. PÔSTNU NEDEĽU "C" 16. – 23. 03. 2025

deň týždňa	čas	Liturgický stupeň slávenia a liturg. farba program
	2. pôstna nedeľa - cyklus C	
nedeľa 16.03.	13.30 – 13.50 14.00 – 15.00 15.00 – 16.30 15.00 – 15.30	ruženec + spovedanie svätá omša – slovensko-česky priateľské stretnutie pri občerstvení v Church Hall krížová cesta
pondelok 17.03.	pondelok po 2.pôstnej nedeli	
utorok 18.03.	utorok po 2.pôstnej nedeli	
streda 19.03.	sv. Jozefa, ženicha Preblahoslavenej Panny Márie <i>slávnosť</i>	
štvrtok 20.03.	štvrtok po 2.pôstnej nedeli	
piatok 21.03.	piatok po 2.pôstnej nedeli	
	19.00 – 19.25 19.30 – 20.00	krížová cesta a spovedanie svätá omša – slovensky
sobota 22.03.	sobota po 2.pôstnej nedeli	
	3. pôstna nedeľa - cyklus C	
nedeľa 23.03.	13.30 – 13.50 14.00 – 15.00 15.00 – 16.30 15.00 – 15.30	ruženec + spovedanie svätá omša – slovensko-česky priateľské stretnutie pri občerstvení v Church Hall krížová cesta

Homília Sv. Otca Františka
pri príležitosti 400. výročia svätorečenia sv. Ignáca
12.3.2022 v Kostole Del Gesù v Ríme

Evanjelium o premenení na hore Tábor, ktoré sme práve počuli, hovorí o štyroch Ježišových krokoch. Bude pre nás dobré sledovať, čo robí Pán, aby sme v jeho gestách našli ukazovatele pre našu cestu.

Prvým slovesom – prvým z týchto Ježišových krokov – je vziať so sebou: Ježiš, ako hovorí text, „vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána“ (Lk 9, 28). Je to on, ktorý si berie učeníkov, a je to on, ktorý si nás vzal k sebe: miloval nás, vyvolil si nás a povolal nás. Na začiatku je tajomstvo milosti, vyvolenia. Neboli sme to v prvom rade my, ktorí sme sa rozhodli, ale on, ktorý nás povolal, a to bez našich zásluh. Predtým ako sme sa stali tými, ktorí život darovali, sme tí, ktorí dostali dar zadarmo: slobodný dar Božej lásky. Naša cesta, bratia a sestry, musí každý deň začínať odtiaľto, od prvotnej milosti. Ježiš s nami urobil to isté, čo s Petrom, Jakubom a Jánom: zavolať nás po mene a vzal nás so sebou. Vzal nás za ruku. Kam nás zavedie? Na jeho svätý vrch, kde nás už vidí navždy s ním, premenených jeho láskou. Tam nás vedie milosť, táto prvotná milosť. Keď teda prežívame horkosť a sklamanie, keď sa cítime znevažovaní alebo nepochopení, nestráčajme sa v ľútosť a nostalgiu. Sú to pokušenia, ktoré ochromujú cestu, chodníky, ktoré nikam nevedú. Namiesto toho vezmeme svoj život do rúk, vychádzajúc z milosti, z povolania. A prijmeme dar prežívať každý deň ako úsek cesty k cieľu.

Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. Pán berie učeníkov spolu, berie ich ako spoločenstvo. Naše povolanie je zakorenené v spoločenstve. Aby sme nanovo začínali každý deň, musíme okrem tajomstva nášho vyvolenia prežívať aj milosť, že sme boli prijatí do Cirkvi, našej svätej hierarchickej Matky, a pre Cirkev, našu nevestu. Patríme Ježišovi a patríme mu ako Spoločnosť. Neustále prosíme o silu budovať a zachovávať spoločenstvo, byť kvasom bratstva pre Cirkev a pre svet. Nie sme sólisti, ktorí hľadajú obecenstvo, ale bratia, ktorí sú zoskupení v chóre. Cíťme s Cirkvou, odmietnime pokušenie naháňať sa za osobnými úspechmi a dosahovať ich. Nenechajme sa vtiahnuť do klerikalizmu, ktorý vedie k rigidnosti, a do ideológií, ktoré rozdeľujú. Svätci, ktorých si dnes pripomíname, boli piliermi spoločenstva. Pripomínajú nám, že v nebi sme napriek rozdielnosti našich charakterov a názorov povolani byť spolu. A ak máme byť navždy zjednotení tam hore, prečo nezačať už teraz tu dole? Prijmeme krásu toho, že nás Ježiš vzal spolu, že nás Ježiš povolal spolu. Toto je prvé sloveso: vziať.

Druhé sloveso: *vystupovať*, ísť hore. Ježiš „vystúpil na vrch“ (v. 28). Ježišova cesta nevedie z kopca, je to výstup. Svetlo premenenia sa nezjavuje na rovine, ale po náročnej ceste. Pre nasledovanie Ježiša potrebujeme opustiť roviny priemernosti a

svahy pohodlia; musíme opustiť svoje pohodlné zvyky a urobiť krok exodu. Po výstupe na vrch Ježiš hovorí s Mojžišom a Eliášom práve o „svojom odchode, ktorý sa mal uskutočniť v Jeruzaleme“ (v. 31). Mojžiš a Eliáš vystúpili na Sinaj alebo Horeb po dvoch exodoch na púšti (porov. Ex 19; 1 Kr 19); teraz hovoria s Ježišom o definitívnom exode, o jeho Pasche. Bratia a sestry, len výstup na kríž vedie k cieľu slávy. Toto je cesta: od kríža k sláve. Svetským pokušením je hľadať slávu bez toho, aby sme prešli krížom. Uprednostnili by sme známe, priame a rovné cesty, no aby sme našli Ježišovo svetlo, musíme neustále vychádzať zo seba a stúpať za ním. Pán, ktorý, ako sme počuli, najprv „vyviedol preč“ Abraháma (Gn 15, 5), pozýva aj nás, aby sme vyšli a stúpali.

Pre nás jezuitov je odchod a výstup špecifickou cestou, ktorú symbolizuje hora. V Písme vrchol hory predstavuje koniec, hranicu, hranicu medzi zemou a nebom. A my sme povolani vyjsť tam, na hranicu medzi zemou a nebom, kde sa človek „stretáva“ s Bohom v námahe; zdieľať jeho náročné hľadanie a náboženské pochybnosti. Tam sa musíme dostať, a aby sme to dokázali, musíme ísť von a stúpať hore. Zatiaľ čo nepriateľ ľudskej prirodzenosti nás chce presvedčiť, aby sme sa stále vracali k tým istým krokom, k sterilnému opakovaniu, k pohodlnosti, k už videnému, Duch naznačuje možnosti, udeľuje pokoj bez toho, aby nás nechal na pokoji, posielala učeníkov na úplný kraj sveta. Spomeňme si na Františka Xaverského.

Napadlo mi, že človek potrebuje bojovať, aby mohol prejsť touto cestou. Spomeňme si na starého Abraháma: prinášajúc obetu bojuje proti supom, ktorí sa z nej chceli nasýtiť (porov. Gn 15, 7-11). Svojou palicou ich zahnal. Chudák, starý muž. Hľaďme na to: bojovať za obranu tejto cesty, tohto spôsobu, tohto nášho zasvätenia Pánovi.

Učeník každej hodiny stojí pred touto križovatkou. Môže byť ako Peter, ktorý počas Ježišovho rozprávania o exode hovorí: „Je dobré byť tu“ (v. 33). Vždy existuje nebezpečenstvo statickej, „zaparkovanej“ viery. Bojím sa „zaparkovaných“ vyznaní viery. Riskujeme, že sa budeme považovať za „poriadnych“ učeníkov, ktorí v skutočnosti nenasledujú Ježiša, ale zostávajú nehybní, pasívni a, podobne ako tí traja v evanjeliu, bez toho, aby si to uvedomovali, driemu a spia. Dokonca aj v Getsemany budú títo učeníci spať. Myslite na to, bratia a sestry, že pre Ježišových nasledovníkov nie je čas spať, nechať svoju dušu znarkotizovať, nechať sa znečitlivieť dnešnou konzumnou a individualistickou atmosférou, pre ktorú je „život dobrý natoľko, nakoľko mi vyhovuje“. V tomto duchu rozprávame a teoretizujeme, a pritom strácame zo zreteľa telo našich bratov a sestier, konkrétnosť evanjelia. Jednou z drám našej doby je zatváranie očí pred realitou a odvracanie sa od nej. Nech nám svätá Terézia pomôže vyjsť zo seba a vystúpiť na horu s Ježišom,

aby sme si uvedomili, že on sa zjavuje aj cez rany našich bratov a sestier, cez ťažkosti ľudstva, cez znamenia času. Nebojte sa dotknúť rán: sú to Pánove rany.

Evanjelium nám hovorí, že „Ježiš vystúpil na vrch, modliť sa“ (v. 28). Toto je tretie sloveso, modliť sa. A „ako sa modlil“, pokračuje text, „jeho tvár sa zmenila“ (v. 29). Premenenie sa rodí z modlitby. Pýtajme sa sami seba, možno po toľkých rokoch služby, čo je modlitba pre nás dnes, čo je pre mňa dnes? Možno nás sila zvyku a určitá rutina priviedli k presvedčeniu, že modlitba človeka a dejiny nepremení. Avšak modliť sa znamená premieňať realitu. Je to aktívne poslanie, neustály príhovor. Nie vzdialenie sa zo sveta, ale zmena vo svete. Modliť sa znamená prinášať Bohu tlúče srdce súčasného diania, aby jeho pohľad žiaril na dejiny. Čo pre nás znamená modliť sa?

Prospeje nám dnes opýtať sa seba samých, či nás modlitba ponára do tejto premeny; či vrhá nové svetlo na ľudí a premieňa situácie. Pretože ak je modlitba živá, „rozprúdi sa vo vnútri“, oživuje oheň poslania, roznečuje radosť, neustále nás provokuje, aby sme sa nechali znepokojiť volaním trpiacich tohto sveta. Pýtajme sa sami seba, ako vnášame práve prebiehajúcu vojnu do modlitby. Spomeňme si na modlitbu svätého Filipa Neriho, ktorá rozšírila jeho srdce a prinútila ho otvoriť dvere deťom z ulice. Alebo svätý Izidor, ktorý sa modlil na poliach a vnášal do modlitby roľnícke práce.

Každý deň vezmime do rúk naše osobné povolanie a dejiny nášho spoločenstva; vystupujme k hraniciam, ktoré nám určil Boh, a vychádzajme zo seba; modlime sa za premenu sveta, v ktorom sa nachádzame. Napokon je tu štvrté sloveso, ktoré sa objavuje v poslednom verši dnešného evanjelia: „Ježiš zostal sám“ (v. 36). Zostal, kým všetko pominulo a ozýval sa už len Otcov „testament“: „Počúvajte ho“ (v. 35). Evanjelium končí tým, že nás vracia k podstate. V Cirkvi a vo svete, v spiritualite i v spoločnosti sme často v pokušení uprednostňovať sekundárne potreby pred tými prvotnými. Inými slovami, riskujeme, že sa sústredíme na zvyky, obyčaje a tradície, ktoré zameriavajú naše srdce na to, čo pominie, a zabúdame na to, čo zostáva. Aké dôležité je pracovať na nastavení srdca, aby dokázalo rozlíšiť Božie a trvalé veci od tých svetských a pomínelých!

Drahí bratia a sestry, nech nám svätý otec Ignác pomáha, aby sme si vážili rozlišovanie, naše vzácne dedičstvo, stále aktuálny poklad, ktorý sa má rozlievať na Cirkev a svet. Umožňuje nám „vidieť“ všetky veci novým spôsobom v Kristovi“. My a Cirkev to nevyhnutne potrebujeme, aby sme, ako napísal Peter Faber, „všetko dobré, čo sa dá dosiahnuť, vymyslieť alebo zorganizovať, robili v dobrom, a nie v zlom duchu“ (Memoriál, Paríž 1959, č. 51). Nech sa tak stane.

Preklad: sr. Agnesa Jenčíková, CJ

KATECHIZMUS KATOLÍCKEJ CIRKVI

... pokračovanie ...

- ↪ PRVÁ ČASŤ: **VYZNANIE VIERY**
- ↪ DRUHÁ ČASŤ: **SLÁVENIE KREŠŤANSKÉHO TAJOMSTVA**
- ↪ TRETIA ČASŤ: **ŽIVOT V KRISTOVI**
- ↪ PRVÝ ODDIEL: **POVOLANIE ČLOVEKA: ŽIVOT V DUCHU**
- ↪ DRUHÝ ODDIEL: **DESAŤ PRIKÁZANÍ**
- ↪ PRVÁ KAPITOLA: **„MILOVAŤ BUDEŠ PÁNA, SVOJHO BOHA, CELÝM SVOJÍM SRDCOM, CELOU SVOJOU DUŠOU A CELOU SVOJOU MYSEOU“**
- ↪ 1. článok: **PRVÉ PRIKÁZANIE**
- ↪ 2. článok: **DRUHÉ PRIKÁZANIE**

„Nevezmeš meno Pána, svojho Boha, nadarmo!“ (Ex 20, 7; Dt 5, 11).“ „Otcom bolo povedané: ‚Nebudeš krivo prisahať...‘ No, ja vám hovorím: Vôbec neprisahajte!“ (Mt 5, 33-34).

I. Pánovo meno je sväté

2142 Druhé prikázanie prikazuje mať v úcte Pánovo meno. Podobne ako prvé, aj druhé prikázanie pochádza z čnosti nábožnosti a osobitnejšie určuje náš spôsob používania slova o svätých veciach.

2143 Medzi všetkými slovami Zjavenia je jedno osobitné slovo, ktoré je zjavením jeho mena. (203) Boh zveruje svoje meno tým, ktorí v neho veria. Zjavuje sa im vo svojom osobnom tajomstve. Dar mena patrí do oblasti dôvery a intímnosti. „Pánovo meno je sväté.“ (435) Preto ho človek nesmie zneužívať. Musí ho uchovávať v pamäti v tichu adorácie plnej lásky. Má ho vkladať do svojich slov len na to, aby ho velebil, chválil a oslavoval.

2144 Úcta voči Božiemu menu vyjadruje úctu, ktorá patrí tajomstvu samého Boha a celej posvätej skutočnosti, ktorú toto meno pripomína. Zmysel pre posvätno patrí k čnosti nábožnosti:

„Sú pocity bázne a posvätnej úcty kresťanské city alebo nie?... Nikto o tom nemôže rozumne pochybovať. Je to druh citov, ktoré by sme mali pociťovať – a to v intenzívnom stupni –, keby sme skutočne mali videnie všemohúceho Boha. Je to teda druh citov, ktoré by sme mali mať, keby sme si uvedomili jeho prítomnosť. V miere, v akej veríme, že je prítomný, máme ich mať. Nemať ich znamená neuvedomovať si, neveriť, že je prítomný.“

2145 Veriaci má svedčiť o Pánovom mene ([2472](#)) tým, že bez strachu vyznáva svoju vieru. ([427](#)) Kázanie a katechéza majú byť preniknuté adoráciou a úctou k menu nášho Pána Ježiša Krista.

2146 Druhé prikázanie zakazuje zneužívanie Božieho mena, to jest akékoľvek nevhodné používanie Božieho mena, mena Ježiša Krista, Panny Márie a všetkých svätých.

2147 Prislúbenia dané inému v Božom mene ([2101](#)) zaväzujú Božiunosť, vernosť, pravdivosť a autoritu. Treba ich dodržiavať z dôvodu spravodlivosti. Spreneveriť sa im znamená zneužiť Božie meno a istým spôsobom robiť z Boha luhára.

2148 Rúhanie je priamo proti druhému prikázaniu. Spočíva v tom, že sa proti Bohu vyslovujú – vnútorne alebo navonok – slovami nenávisť, výčitky a provokácie, že sa o Bohu hovorí zle, že chýba k nemu úcta v reči a že sa zneužíva jeho meno. Svätý Jakub karhá tých, čo sa rúhajú „vznešenému menu [Ježiša], ktoré sa vzývalo“ nad nimi ([Jak 2,7](#)). Zákaz rúhania sa vzťahuje i na slovami proti Kristovej Cirkvi, proti svätým alebo proti posvätným veciam. Rúhaním je aj odvolávanie sa na Božie meno, aby sa zakryli zločinné praktiky, zotročovali národy, mučili alebo zabíjali ľudia. Zneužitie Božieho mena na spáchanie zločinu vyvoláva odmietnutie náboženstva.

Rúhanie je v rozpore s povinnou úctou voči Bohu ([1756](#)) a jeho svätému menu. Svojou povahou je ťažkým hriechom.

2149 Preklínania, do ktorých sa vkladá Božie meno bez úmyslu rúhať sa, sú neúctivosťou voči Pánovi. Druhé prikázanie zakazuje aj používanie Božieho mena pri mágii.

„Božie meno je veľké tam, kde sa vyslovuje v zhode s veľkosťou Božej velebnosti. A tak Božie meno je sväté tam, kde sa vyslovuje s úctou a s bážňou neuraziť ho.“

POBOŽNOSŤ KRÍŽOVEJ CESTY

Pozývame všetkých návštevníkov SCM, aby sa aktívne zapojili do pôstneho obdobia. Pravidelné krížové cesty sú starobylým a mimoriadne osvedčeným spôsobom ako uvažovať nad utrpením Ježiš Krista, nášho Pána. Je to forma, ktorú Cirkev ponúka ako nástroj

na dosiahnutie intenzívnejšieho a hlbšieho prežívania pôstu a pokánia pre svoje prehlbenie viery a nasledovanie Božieho Syna.

V sakristii kostola je možné zapísať sa do zoznamu na vedenie krížovej cesty počas celého pôstneho obdobia na jednotlivé nedele.

Pobožnosť krížovej cesty v pôstnom období sa koná vždy:

- v piatok pred sv. omšou od 19.00 hod.
- v nedeľu po sv. omši od 15.00 hod.

OZNAM ČLENOV FARSKEJ RADY

MILÍ KRAJANIA, Z VÁM VŠETKÝM ZNÁMYCH DÔVODOV MNOHO ĽUDÍ SA VRÁTILO NA SLOVENSKO A NOVÍ MIGRANTI NEPRICHÁDZAJÚ DO SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE. PRETO AJ SLOVENSKÁ KATOLÍCKA MISIA OKREM PRAVIDELNÝCH ÚČASTNÍKOV STRATILA AJ PRAVIDELNÝCH PODPOROVATEĽOV.

TÁTO SKUTOČNOSŤ SA ODRÁŽA AJ V ZHORŠUJÚCEJ SA SITUÁCII FINANČNÉHO ZABEZPEČENIA SLOVENSKEJ KATOLÍCKEJ MISIE V LONDÝNE. PRETO CHCEME VYZVAŤ KAŽDÉHO, ABY SA ZAMYSLEL, ČO PRE NEHO A JEHO ŽIVOT ZNAMENÁ NAŠA SLOVENSKÁ KATOLÍCKA MISIA A ZVÁŽIL REGISTRÁCIU A PRAVIDELNÝ PRÍSPEVOK NA JEJ CHOD.

BEZ DOSTATOČNÉHO FINANCOVANIA BUDE SCM NÚTENÁ OBMEDZIŤ SVOJU ČINNOSŤ A AKTIVITY - PRAVIDELNOSŤ SVÄTÝCH OMŠÍ, DOSTUPNOSŤ KU PRIJATIU SVIATOSTI ZMIERENIA A TIEŽ MOŽNOSŤ NEDELNÝCH STRETNUTÍ V CHURCH HALL.

VERÍME, ŽE SPOLOČNÝM ÚSILÍM DOKÁŽEME ZACHOVAŤ A UDRŽAŤ POTREBNÝ CHOD NAŠEJ KOMUNITY.

TVORIVÁ ŠKOLA ŽURNALISTIKY Ľ. POMICHALA

Prihlášky do 15.marca 2025

MILÉ KRAJANKY, KRAJANIA, PRIATELIA,

ÚRAD PRE SLOVÁKOV ŽIJÚCICH V ZAHRANIČÍ OTVÁRA PO DLHŠEJ PRESTÁVKE ĎALŠÍ ROČNÍK TVORIVEJ ŠKOLY ŽURNALISTIKY Ľ. POMICHALA. PONÚKAME VÁM PRÍLEŽITOSŤ ZÍSKAŤ NOVÉ POZNATKY Z OBLASTI MÉDIÍ A PUBLICISTIKY POD VEDENÍM ODBORNÍKOV – ÚPLNE BEZPLATNE.

ČO VÁS ČAKÁ?

- ONLINE STRETNUTIA – PRE VŠETKÝCH, KTORÍ SA CHCÚ DOZVEDIEŤ VIAC O MÉDIÁCH A ŽURNALISTIKE.
- PREZENČNÝ SEMINÁR (OKTÓBER 2025, BRATISLAVA/TRNAVA) – PRE 10 VYBRANÝCH ÚČASTNÍKOV Z RADOV KRAJANOV SO ZABEZPEČENÝM UBYTOVANÍM A STRAVOU.

PRESNÝ PROGRAM BUDE SFORMOVANÝ SPOLU S VAMI, NA ZÁKLADE VÁŠHO ZÁUJMU A POTRIEB. VIAC INFORMÁCIÍ A REGISTRÁCIA V LINKU NIŽŠIE.

[HTTPS://WWW.USZZ.SK/VYZVA-NA-PRIHLASOVANIE-SA-DO-XIII-ROCNIKA-TVORIVEJ-SKOLY-ZURNALISTIKY-L-POMICHALA/](https://www.uszz.sk/vyzva-na-prihlasovanie-sa-do-xiii-rocnika-tvorivej-skoly-zurnalistiky-l-pomichala/)

ÚRAD
PRE SLOVÁKOV
ŽIJÚCICH
V ZAHRANIČÍ

PODPORA SCM V ROKU 2025

Existencia a všetky aktivity Slovenskej katolíckej misie je možné uskutočniť iba vďaka dobrovoľníckej práci členov komunity a finančným príspevkom veriacich. Misiu môžete podporiť pravidelne prostredníctvom **trvalých príkazov alebo tiež jednorazovými darmi**. Navyše, Váš príspevok bude mať aj **charitatívny rozmer**, keďže naša misia pravidelne vyčleňuje zo svojich príjmov sumu na podporu sociálnych projektov na Slovensku.

Vo Veľkej Británii je odluka Cirkvi od štátu, a preto existencia a činnosť SCM je hrazená výhradne z milodarov veriacich, donorov a sponzorov. Slovenská katolícka misia v Londýne existuje, poskytuje a vykonáva všetky svoje pastorálne, duchovné a sviatostné služby ako aj kultúrne a sociálne podujatia a pomoc na základe dobrovoľných finančných príspevkov svojich veriacich a členov SCM.

SCM nie je dotovaná slovenskou Cirkvou (KBS) či anglickou Cirkvou (arcidiecéza Westminster) a ani Vatikánom.

Rovnako pre jej plnohodnotné naplnenie poslania je potreba dobrovoľníkov, bez ktorých misijná činnosť je výrazne obmedzená.

Farská rada sa poteší návrhom takýchto projektov, ktoré si zaslúžia podporu.

Ďakujeme za Vašu podporu pre pastoračnú starostlivosť a službu Slovenskej katolíckej misie v Londýne.

Číslo účtu Slovenskej katolíckej misie v Londýne (ktorá je pod správou diecézy Westminster) pre jednorazové alebo trvalé platobné príkazy :

HSEB Plc Bank

Account holder: **Diocese of Westminster**

Sort code: **40-05-20**

Account number: **91755226**

alebo IBAN: **GB18HBUK40052091755226**

SWIFT code: **HBUKGB4107J**

Do správy pre prijímateľa uveďte: **Support of SCM**

SCM je súčasťou Charity of WESTMINSTER No.233699.

ĎAKUJEME KAŽDÉMU,

kto neprehliada túto potrebu a výzvu k podpore svojej komunity pre zachovanie viery, jazyka, kultúry, tradícií a národnej identity i hrdosti.

BUĎ VEĽKORYSÝ A ŠTEDRÝ K NEJ I HRDÝ NA SEBA SAMÉHO.

MILODARY

Milodary poskytnuté SCM v nedeľu
09/03/2025

Zbierka : £ 165.00

GA obálky : £ 50.00

Mesačné výdavky SCM sú v priemere
£4,500/mesiac.

Svätá omša o 14.00 hod. každú prvú nedeľu v mesiaci je
obetovaná za všetkých pravidelných a stálych dobrodincov
a podporovateľov SCM.

**Slovenská katolícka misia v Londýne sa týmto chce
POĎAKOVAŤ
všetkým registrovaným členom a zároveň podporovateľom
SCM
prostredníctvom trvalého príkazu a Gift Aid schémy
za ich pravidelné príspevky.
Bez ich ušľachtilého a zodpovedného prístupu
k podpore SCM v Londýne by sme sa tu dnes už nestretávali
.....
Nech ich dobrotivý Pán odmení za ich veľkorysosť
a šľachetnosť srdca.**

KONTAKTNÉ ÚDAJE

ADRESA: Slovak Catholic Mission in London, 14 Melior Street, London SE1 3QP

DUCHOVNÝ SPRÁVCA SCM:

Rev. Tibor Borovský

Mobil: (+44) 07597 637 411

Email: info@scmlondon.org

SEKRETÁR PRE ADMINISTRATÍVU:

Daniela Brachová

Mobil: (+44)

Email: secretary@scmlondon.org

STRÁNKOVÉ HODINY:

Prv, ako nás budete kontaktovať, prečítajte si základné informácie na [webstránke SCM](#).

Počas mesiacov júl, august až do polovice septembra kancelária SCM nebude v prevádzke
a nebudú sa vybavovať žiadne administratívne záležitosti.

**Dnes po svätej omši Vás pozývame na kávu a čaj do Church Hall.
Church Hall je otvorená do 16.30 hod.**

Všetci hostia a užívatelia Church Hall sú povinní dodržiavať a rešpektovať tieto pokyny a usmernenia poverenej osoby (dobrovoľníka)

- **KUCHYNKA JE PRÍSTUPNÁ IBA PRE POVERENÚ OSOBU.**
Nechajte sa poverenou osobou obslúžiť, ak niečo potrebujete z kuchynky
- **ZATVÁRAŤ ZA SEBOU DVERE DO CHURCH HALL**
(aby tí, ktorí sa chcú modliť v kostole, boli čo najmenej rušení)
- **POŽÍVANIE ALKOHOLU V CHURCH HALL NIE JE DOVOLENÉ !!!**
- zanechať po sebe čistý stôl – odpadky dať do koša
- *Za kávu a čaj uvítame príspevok 50 pence/pohár, aby sme mohli uhradiť náklady spojené s nákupom tovaru a skvalitňovať ponuku a sortiment poskytovaných nápojov so všetkými doplnkami*

ZABLAHOŽELAJ K MENINÁM

Nezabudni zavolať alebo napísať a zablahoželať svojim rodičom, deťom, manželovi, manželke, priateľom, priateľkám, známym, chorým, kňazom, susedom, kolegom, ktorí v tomto týždni oslavujú svoje meniny

- 16.03. – Boleslav
- 17.03. – Ľubica
- 18.03. – Eduard
- 19.03. – Jozef
- 20.03. – Víťazoslav, Klaudius
- 21.03. – Bohuslav
- 22.03. – Beňadik
- 23.03. – Adrián

Created and printed by SCM London
Náklad / Number of prints : 30

www.scmlondon.org

Slovak Catholic Mission in London
© London 2025